

Baka István
SZÁRSZÓI TÖREDÉK

Városaid — bogok a hálón,
mit kivetett reám az Úr,
vergődtem hát benned, Hazám,
boldogan-boldogtalanul.

Hozzám nőttek cseréptetőid:
ne hántsd le pikkelyeimet!
Tarts meg — a Semmibe ne ússzam,
ha benned szomjan is veszek.

— — — — —

Úgy halok meg, hogy igazi
szép arcod nem láttam soha.
Vagy arcod volna címered:
e felpuffadt bankárpofa?

Pérez kell? Mint halott koldus szalma-
zsákját, feltépem az eget,
fogadd el: zsugori kezedbe
csillag — a *vashatos* — pereg.

(Kortárs, 1976. 6. sz.
876. l.)